

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010183
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716010183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Slavoj Sendeckého, v trestnej veci obžalovaného I. G., stíhaného pre zločin podľa § 189 ods. 1, 2 Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 23.02.2017 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/46/2016 zo dňa 02.11.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/46/2016 zo dňa 02.11.2016 vo výroku o vine týkajúci sa skutku uvedeného pod bodom 1.) v napadnutom rozsudku a celý výrok o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

obž. I. G., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom Y., G. XXXX/XX, t.č. bytom Y., D. XXX, sa

u z n á v a v i n n ý m , ž e

dňa 02.06.2015 v čase asi o 08.45 hod. v meste Y., okres K., na ul. G. sa vyhráždal svojej bývalej družke X. J., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že pri náhodnom stretnutí na ulici, keď išla menovaná s ich spoločným synom E. na nákup, ju požadoval, aby mu dala ich spoločného syna, čo X. J. odmietla, na čo sa jej začal vyhrážať, že ak mu ho nedá, tak ho zabije, že ju zabije tam, kde to nikto neuvidí, pričom toto zopakoval viac krát a následne začal ich syna vyberať z kočíka, v čom sa mu snažila X. J. zabrániť a preto ju chytil za ruku a opätovne sa jej vyhráždal, že ju naozaj zabije, že jej prijebie, ak mu hneď nedá syna, pričom následne upustil od svojho konania a uviedol, že o 16.00 hod. príde pre syna a ešte uvidí, že čo sa bude diať, pričom z obavy o svoj život a život svojho maloletého syna uvedenú skutočnosť následne X. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., G. XXXX/X oznámila na políciu,

t e d a

v bode 1.) napadnutého rozsudku inému sa vyhráždal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe.

č í m s p á c h a l

v bode 1.) napadnutého rozsudku prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c/ Tr.zák.,

z a t o s a o d s u d z u j e

za skutky uvedené v bode 1.) a 2.) napadnutého rozsudku podľa § 360 ods. 2 Tr.zák., s použitím § 37 písm.h/, m/ Tr.zák., § 38 ods. 4 Tr.zák., § 41 ods. 1 a § 49 ods. 2 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/46/2016 zo dňa 02.11.2016 bol obžalovaný I. G. uznaný za vinného v bode 1.) napadnutého rozsudku zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c/ Tr.zák. , v bode 2.) napadnutého rozsudku za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/, ods. 2 písm.c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený pod bodom 1.) a 2.) napadnutého rozsudku.

Za toto konanie mu prvostupňový súd podľa § 189 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 37 písm.h/, m, § 38 ods. 4, 7 , § 39 ods. 1 , 3 písm.e/ , § 41 ods. 1, § 49 ods. 2 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní tri roky nepodmienečne, pričom podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. ho súd pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo súdu doručené dňa 21.12.2016. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný sa necíti byť vinným ani z jedného skutku uvedeného v obžalobe. Uviedol, že je pravdou, že mal problémy s poškodenou X. J., ktoré súviseli so stretávaním sa s jeho synom, mal záujem podieľať sa na výchove svojho syna, preto poškodenú J. najprv žiadal slušne a kludne, aby mu umožnila stretnutie so synom. Poškodená mu to nechcela umožniť, zobral sám dieťa na ruky. Na to mu poškodená dieťa zobrala a vložila ho do kočíka. V tejto súvislosti pripustil, že poškodenej povedal nejaké tvrdšie slová, ale nikdy to nemyslel vážne, že by jej chcel ublížiť. Ich vzájomné rozpory začali v čase, keď spoločne bývali a pretrvávajú v podstate aj naďalej. O tom, že nemal záujem poškodenú nútiť k nejakému konaniu, svedčí aj to, že keď mu neumožnila styk so synom o 16.00 h, nenamietal a ani sa jej ničím nevyhrážal. K 2.) skutku uvedenom v obžalobe obžalovaný uviedol, že v tom čase bol spoločne s poškodenou a ďalšími dvoma osobami na ihrisku s deťmi, syn si na kolotoči udrel peru a taktiež tvár o rúru pred ním, preto mu poškodená začala vytykať, že nedával pozor, pričom úraz bol bežný, aký môže dieťa pri hraní utrpieť. Opäť sa pohádali a povedal jej nejaké vulgárne slovo, kopol ju pravou nohou do oblasti stehna, ale sa nejednalo o silný úder.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu obžalovaný nesúhlasí s hodnotením svojho konania ako zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. V tejto súvislosti vysvetlil, kto sa môže dopustiť tohto zločinu vydierania, pričom konštatoval, že skutková podstata vyžaduje, aby páchatel neoprávnene nútil iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a to násilím alebo hrozbou násillia. Poškodenej J. sa nevyhrážal zabitím tak, ako je to uvedené v skutku, mal záujem, keďže sa stretol s poškodenou len chvíľu zotrvať so synom , v čom mu poškodená J. zabránila a následne od tohto konania upustil. Znovu zopakoval, že o tom, že poškodenej nechcel ublížiť žiadnym spôsobom ani svojim konaním u poškodenej vyvolať nejakú obavu, svedčí aj to, že sa následne v ten deň po 16.00h syna nedožadoval, ani sa poškodenej nevyhrážal. Tvrdenie poškodenej o tom, že ju násilím k niečomu nútil a že sa jej mal nebezpečne vyhrážať, nie je pravdivé a už vôbec nie je pravdou, že by sa takéhoto konania voči nej mal dopustiť. V minulosti dochádzalo medzi nimi k hádkam, mali rozdielne názory na výchovu syna, rovnako poškodená požívala alkoholické nápoje, stretávala sa s inými mužmi, čo mu nepochybne vadilo a preto dochádzalo medzi nimi k rozporom. Konanie poškodenej J. považuje za účelové, ktorým sleduje záujem sa mu pomstiť za to, že sa domáhal stretnutí so synom. Pripustil, že v tomto prípade bol nahnevaný a použil aj vulgárne slová, ale poškodenej sa nevyhrážal zabitím. Úprava styku s dieťaťom nie je medzi nimi upravená súdnym rozhodnutím, preto podľa jeho názoru má právny nárok sa so synom stretávať podľa svojich potrieb a dohode s matkou. Uvedenú situáciu vyprovokovala poškodená, pretože prejavil záujem o syna, ona automaticky vyjadrila nesúhlas namiesto toho, aby mala záujem sa o stretnutí so synom porozprávať a dohodnúť.

Z uvedeného dôvodu navrhol, aby súd prekvalifikoval jeho konanie v oboch skutkoch na priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a vec postúpil príslušnému správneému orgánu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na podanom odvolaní, poukázal na to, že okresný súd uveril hlavne poškodenej pri prvom skutku, poukázal na to, že pri tomto skutku boli prítomní len obžalovaný a poškodená, obžalovaný poprel, že by sa jej vyhrážal, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že poškodená zneužila svoje právo a bráni v styku obžalovanému, aby bol častejšie so svojím synom. Tak isto obhajca poukázal na právnu kvalifikáciu skutkov podľa jeho názoru, táto neobstojí, navyše medzi prvým a druhým skutkom bol odstup času 2 mesiace. To tiež svedčí o stave poškodenej, ktorá vlastne mohla oznámiť spáchanie skutku polícii skôr. Obhajca ďalej poukázal na osobu poškodenej, ktorá bola súdne trestaná za ublíženie na zdraví a preto jej nie je možné uveriť bez akýchkoľvek pochybností. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby krajský súd rozhodol tak, ako bolo navrhnuté v písomných dôvodoch odvolania.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že sa plne stotožňuje s rozsudkom prvostupňového súdu, tento považovala za zákonný a správny a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Verejné zasadnutie sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, keďže jeho obhajca krátkou cestou doručil súdu ospravedlnenie obžalovaného z neúčasti na verejnom zasadnutí so žiadosťou o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. Zistené skutkové okolnosti boli v súlade s vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom okresný súd jednotlivé dôkazy vyhodnotil.

Odvolací súd však pri posudzovaní konania obžalovaného uvedeného pod bodom 1.) napadnutého rozsudku dospel k inému záveru v súvislosti s právnou kvalifikáciou jeho konania. V tomto smere je potrebné súhlasiť s právnym záverom obhajoby, že obžalovaný nenaplnil svojím konaním uvedeným pod bodom 1.) napadnutého rozsudku skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. Okresný súd v tomto prípade pochybil, keď posúdil konanie obžalovaného vyššie uvedeným spôsobom. Krajský súd v tejto súvislosti dospel k záveru, že obžalovaný poškodenú nenútil, aby mu dieťa vydala, keďže potom, čo mu poškodená odmietla vydať dieťa, obžalovaný iba v zlosti vulgárne nadával aj sa jej vyhrážal, čím naplnil skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c/ Tr.zák. Obhajoba obžalovaného, že tieto vyhrážky nemyslel vážne, má do určitej miery reálny základ v samotnom konaní obžalovaného, ktorý po 16.00 h v ten istý deň sa nedožadoval syna tak, ako o tom rozprával pri stretnutí s poškodenou. Odvolací súd sa však nestotožnil so záverom obhajoby, že konanie obžalovaného mohlo byť posúdené ako priestupok. Rozhodne intenzita konania v súvislosti s jeho nadávkami a vyhrážkami poškodenej naplnila skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania v oboch prípadoch uvedených v napadnutom rozsudku.

Vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie konania obžalovaného pod bodom 1.) napadnutého rozsudku potom krajský súd obžalovanému ukladal za obidva skutky úhrnný trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe od 16 mesiacov do troch rokov, keďže v jeho prípade prevažoval pomer príťažujúcich okolností pri určovaní druhu a výmery trestu. Navyše obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za predchádzajúcu trestnú činnosť (1T/115/2014), preto mu odvolací súd musel uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody a pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. Takto uložený trest potom krajský súd považuje vzhľadom na konanie obžalovaného a jeho intenzitu za dostatočný a primeraný na jeho prevýchovu aj z hľadiska generálnej, tak individuálnej prevencie.

Z toho dôvodu odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.